

PRZYRĘCZENIE

Mam szczerą wolę, całym życiem, pełnić służbę Bogu i Polsce,
 nieść chętną pomoc bliźnim, być posłusznym Prawu Scoutowemu.
 lub

Mam szczerą wolę, całym życiem, pełnić służbę Polsce,
 nieść chętną pomoc bliźnim, być posłusznym Prawu Scoutowemu.

PRAWO

1. Scout jest zawsze gotów pełnić służbę w dobrej sprawie, nie opuści nikogo w potrzebie, chętniej daje niż bierze.
2. Scout jest odważny i sprawiedliwy, mówi prawdę, wiernie dotrzymuje danego słowa, sumiennie spełnia swoje obowiązki.
3. Scout daje dobry przykład innym, wszystko co robi, wykonuje najlepiej jak potrafi.
4. Scout kocha swoich najbliższych, z miłością buduje swój rodzinny dom, uciechą pracą narabia na jego utrzymanie.
5. Scout w każdym bez wyjątku szanuje Człowieka, jest bratem każdego innego scouta, ma przyjaciół na całym świecie.
6. Scout chroni życie w każdej jego postaci, jest przyjacielem zwierząt i obrońcą przyrody.
7. Scout jest pogodny duchem, ma silną wolę, nie zniechęca się, z uśmiechem pokonuje trudności.
8. Scout wymaga od siebie więcej niż od innych, stale pracuje nad sobą, eliminując wady i rozwijając zalety charakteru.
9. Scout codziennie wie więcej niż wiedział, potrafi więcej niż potrafił.
10. Scout jest wolny od nałogów psujących ducha i ciało, dba o własne zdrowie i sprawność.

3/Uwzględnienie zmian ideowych, jakim podlega polskie społeczeństwo.
Konkretna rozwiązania zaproponowaliśmy w niniejszym stanowisku.

Stwierdzamy, że są to warunki zasadnicze zwrotu w działaniu Związku Harcerstwa Polskiego. Jeżeli nie zostaną spełnione, odcijdziemy od idei, którym od 77 lat służymy, przestaniemy być dla młodzieży atrakcyjnym ruchem, a staniemy się zbiurokratyzowaną organizacją dla dzieci i młodzieży, organizacją pozbawioną w społeczeństwie uznania i autorytetu.

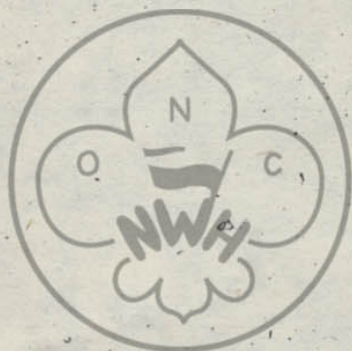
Prosimy Was, abyście przeczytali ten list i przekazali nam swoje stanowisko, zaproponowali także inne problemy, które należałoby rozwiązać. Chcemy, aby tak wzbogacony zapis stał się poglądem instruktorów naszego Hufca i został zaprezentowany na Zjeździe ZHP.

C z u w a j

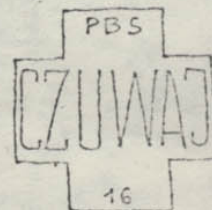
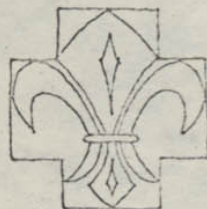
Komisja Rady
Hufca ZHP Kraków-Śródmieście

hm Remigiusz Bockenk HO
hm Bogusław Koźmider HO
płm Maciej Kurzyniec HR
płm Janusz Przyborowski HO
płm Marcin Słazak HO
pvd Tomasz Świerkosz HO

Pow.w KH Śródm.
7.07.1988r.
200 egz.
nr zlec. /88.

archiwum

- spójny charakter pracy instruktorów w ZHP prowadzący się do pobierania przez nich instruktorów etatowego wynagrodzenia za pracę, która zgodnie z ideą harcerską powinna być służbą społeczną
- Dotyczy to instruktorów pełniących z wyboru funkcje od szerebla luźna wsiwy, a nie rzadko nawet szeregowych i drużynowych. Działalność społeczna, a tym bardziej harcerska nie może być traktowana jako zawód, ani jako źródło utrzymania. Ze względu na przykład osoby instruktorów powinny być "kimś" - uznawany fachowcem poza harcerstwem i z pracy zawodowej czerpać środki na utrzymanie.
- Hierarchia w rozbudowanym aparacie administracji i władz ZHP. Ogranicza ona inicjatywę i aktywność harcerzy i instruktorów. Każdą ZHP wywołanej jest czegoś zakazać i zmusić z siebie odpowiedzialność, niż wydać zgodę biorąc na siebie ryzyko. I efekty ZHP kontaktuje ludzi biernych społecznie, pozbawionych inicjatywy, wyrażających do słuchania rozkazów i nie wychylania się. Zamiast wspierać buntownicy spontanicznie życiem, ruch harcerski, ZHP, co paradoksalnie, tłumaczy go w swoich skostniałych strukturach.
- preferowanie działań pozornych z punktu widzenia efektów wychowawczych
- Stawowy aparat organizacyjny ZHP musi wykazywać się konkretnymi wymiernymi efektami swojej pracy. Tymczasem efekty wychowania są niewymierne. Władze ZHP straciły więc zainteresowanie działalnością wychowawczą. Podejmowane są tylko takie działania, które dają podsumowanie się w raportach w postaci liczb i statystyki. Podejmowane są wielkie i kosztowne akcje i przedsięwzięcia, które nie mają żadnego celu wychowawczego, a służą jedynie usprawnieniu istnienia ogromnego aparatu organizacyjnego, udowodnieniu własnej prawdy i pokazania się w korzystnym świetle swoim mocodawcą.
- Reformowalność ZHP
- 40-letnia, podjęta w 1980r. próba przywrócenia ZHP jego scoutowego charakteru, jak do tej pory, nie przyniosła znaczących rezultatów mimo dużej skali działań, podejmowanych w ramach organizacji i przez szereg niezależnych instruktorów i ich drużyn.
- przyczyną tego jest ów pękający aparat organizacyjny, nie reprezentujący nikogo poza samą sobą i zainteresowany w utrzymaniu istniejącego stanu rzeczy, a przez to własnej pozycji.

Wielu z nas pozostawało do tej pory w ZHP, wychodząc z założenia, że jest to nasz związek i wierząc, że uda się nam go odnowić. Obawialiśmy się także, prowadzić niezależną pracę harcerską poza ZHP, by nie narazić na represje powierzonych naszym pieczy harcerzy. Dni gdy nasze zdziwienie co do ZHP zostały rozwiane, a jednocześnie stała się atmosfera polityczna w Polsce tak znaczącej ulega poprawie, dalsze pozostawanie w ZHP, bez akceptacji jego zasad statutowych i praktyki działania, a tym bardziej podejmowanie w jego ramach działań i zgodą tymi sprzecznych, uważamy za niczyją niesprawiedliwość, powadze nieuczciwość, sprzeczną z celem, do którego dążymy. Dlatego jak wiele niezależnych inicjatyw społecznych, szuka się powoli i niechętnie, a mimo to, jak wiele możliwości i możliwości jamnego nieskrępowanego działania, co jeszcze rok temu, wydawało się niemożliwe, również i my zdecydowaliśmy się, powołać własną, niezależną organizację.

Decyzją tych instruktorów harcerskich, którzy już od kilku lat prowadzą mimo wszystko, prowadzą niezależną pracę poza ZHP; tworzą niezależne organizacje harcerskie. Nie pójdził jednak o to, aby stworzyć organizację taką, choć z punktu widzenia Konstytucji jest w pełni demokratyczną, jest w Polsce prawnie i administracyjnie uznawana za organizację ZHP jako stowarzyszenia wyższej użyteczności.

Jesteśmy harcerzami: Wywodzimy się z tradycyjnego, nieskażonego nurtu ruchu harcerskiego.

Chcemy mieć swój udział w naprawie i przebudowie świata, a osobliwie w odnowie Rzeczypospolitej Polaków.

Uważamy, że całe zło tego świata rodzi się w Czekoladce. Ale znajdują się w niej również niezmiernie pokładami Dobra. To Dobre chcemy wydobywać i rozwijać w sobie i w innych. Tylko Czekoladka - Dobre Czekoladki - tysiące i miliony pojedynczych Dobrych Ludzi na świecie, mogą uczynić życie na tej planecie pięknym i pięknym.

To jest nasz cel. Staramy się przybliżyć do niego poprzez SAMOWYCHOWANIE

Jesteśmy ambitni. Chcemy poprzez intensywną i wnieśliwą pracę nad sobą, stać się silnymi indywidualnościami o bogatej osobowości, ludźmi prawnymi, pożytecznymi i szanowanymi, a przez to zdolnymi, własnym przykładem porwać za sobą innych.

Działając w odosobnieniu i w pojedynkę nie mogliśmy osiągnąć takich efektów, do jakich możemy dojść będąc razem w przyjacielskiej współpracy, wspierając i dopingując się nawzajem do dalszych wysiłków.

Chcemy mieć możliwość nieskrępowanego zrzeszenia się, powiększenia naszego grona i wspólnej pracy.

W Związku Harcerskim Polskiego nie widzimy miejsca dla siebie! Nie odpowiadają nam zasady, na których opiera się jego działalność!

- wielość wychowania z jedną określoną doktryną polityczną i filozoficzną.
- pragniemy do ujednoczenia postaw, niweczy ogromne bogactwo poglądów na świat, które jest źródłem wszelkiego postępu.
- zależność ZHP od władz politycznych, administracyjnych i szkolnych
- Ogranicza to jego samodzielność i możliwość swobodnego kształtowania idei, metody i programu.
- masowość ZHP przejawiająca się w dążeniu do objęcia swoją organizacją całej młodzieży szkolnej, bez uwzględnienia faktu, że nie wszyscy chcą należeć i mogą sprostać wysokim wymaganiom jakie powinno stawiać harcerstwo.
- Gdyby ZHP przestało oficjalnie stawiać takie wymagania, w postaci prawa harcerskiego, przestałoby poprostu być organizacją wychowawczą, a stałoby się organizacją powołaną do zajęcia dzieci i młodzieży czasu wolnego. Ale w ZHP nie zdecydowano się na to. Przestano tylko wymagać te oczekiwać, co doprowadziło do skutków tragicznych - demoralizacji, wpańcia przekonania, że prawo prawem, a życie życiem, a więc hipokryzji.
- Dążenie do umasowienia ZHP przejawia się często w szkolnym, a danieli nawet administracyjnym przymusie przynależności do tej organizacji. Neguje to możliwość jakiegokolwiek oddziaływania wychowawczego na młodzież i przysparza harcerstwu wielu wrogów.
- niski poziom przygotowania metodycznego i brak wymagań moralnych wobec kadry instruktorskiej.
- Wynika to z konieczności zapewnienia opieki ogromnej masie uczniów organizacji i braku zrozumienia metody harcerskiej we władzach ZHP. Skutkiem tego jest zniweczenie podstawowego kanonu metody harcerskiej - osobiste, przykładu instruktora i słaby po-

wyraźności znaczącej poprawy w tym względzie, lecz sągmatwały sytuacja jeszcze bardziej. W świadomości społecznej znaczący funkcjonować dwa pojęcia: "harcerstwo czerwone" i "harcerstwo koczownicze" - pojęcia wyrażające sobie przeciwstawne, lecz jednocześnie całkowicie uwarunkowane i uzupełniające istotę rzeczy. Taka sytuacja ma dwa niepokojące aspekty:

- tak uproszczona kwalifikacja stawała się próbą podjęcia niezależnych działań harcerskich w świetle znanym przez władze państwowe za krogie sobie. Być może już niedługo to się zmieni, ale dopóki tak jest, nie ma co marzyć o legalizacji niezależnego harcerstwa.

- na scenie życia społecznego pozostają pokolenia (młodzież i rodzice), które traktują harcerstwo z przywarzeniem oka, lekceważeniem, niechęcią lub wręcz niechęcią. Ależ się więc liczyć z dalszym spadkiem popularności i zanikiem społecznego dla harcerstwa i redukcją jego możliwości i roli społecznej. Kadryni skromny i brokami, na jakie stał niezależne harcerstwo, nie da się tego procesu odwrócić, gdyż wymagałoby to zmiany świadomości wielu pokoleń Polaków.

Katolickie słowo "scouting" zachowało w Polsce swoją czystość, jest jednoznaczne i nikomu nie kojarzy się z doznany upokorzeniem. Jakże często widząc porządne harcerza luźnie komentują to używając słowa "scout", a nie "harcerski".

Uważamy, że ze względu na przyszłość, nie ma sensu walczyć dalej o przywrócenie pojęcia "harcerstwo" znaczenia jakie miało ono kiedyś i ma dla nas obecnie. Rezygnujemy z jego używania, przekazując je do archiwum bogatej polskiej tradycji narodowej jako jedno z nielicznych polskich słów, które zasłużyło sobie na chwale, owoce dobrej sławy i legendy. Sądzimy, że w ten sposób Polacy łatwiej będą mogli zamaskować niegodne poczynania obecnego ZHP podziwiającego się i dewalującego to słowo.

Icy sami pozostajemy przy nazwie "scouting". Będziemy od nowa budować jego etos.

Niezależne harcerstwo zostało uwikłane w walkę o przywrócenie swojej tradycyjnej tożsamości. Niezależność przejawia się najczęściej w stosowaniu tradycyjnych form pracy, tradycyjnych stopni, a przede wszystkim w używaniu tradycyjnego Prawa i Przyrzeczenia. W pierwszym okresie tworzenia się niezależnego harcerstwa było to zupełnie naturalne i właściwe. Trzeba było przywrócić do życia to co nam kiedyś odebrano, czego zakazano używać. Trzeba było powrócić do punktu, w którym ZHP zerwało z tradycyjnym harcerstwem i to aż z dwóch powodów:

- istniała konieczność wyraźnego samookreślenia i odróżnienia się od harcerstwa oficjalnego reprezentowanego przez władze ZHP;
- nie istniała żadna inna alternatywa, natomiast można było bazować na doświadczeniach tradycyjnych drużyn, które ostały się w ZHP oraz doświadczeniach dawnych instruktorów.

Niezależne środowiska bardzo szybko przyjęły model harcerstwa, które się widzieli i sprawdzili. Tyle tylko, że model ten sprawdził się w zupełnie innych, historycznych już dziś warunkach. Wielu instruktorów potrzebę dostosowania niezależnego harcerstwa, które stało się tradycyjnym harcerstwem, do warunków dnia dzisiejszego. W tym celu minęło osiem lat i nie wiele w tym kierunku zrobiono. Bariery, które przed nami okazały się silniejsze. Obawa przed utratą odżywej po tylu latach tożsamości, nakazyła tak potężne ograniczenia na sposobie myślenia o harcerstwie, że dokonanie nawet drobnych usprawnień i ulepszeń harcerskich, o których każdy wie, że jest nie praktyczne i nieetyczne, stało się używane za zasadę, nie mówiąc już o zmianach znacząco bardziej istotnych traktowanych jako święte tabu.

W praktyce niezależne harcerstwo stało się skrajnie harcerskie i nie miało żadnego dla zachowania tradycji i ciągłości ruchu. Władze państwowe, widząc tożsamość i odrębność. Instancje, że takie harcerstwo wychowuje ludzi głębiej ideowych, nie buntują się i to, że wychowuje ich zbyt mało. Ogromna liczba najbardziej wartości-

Paragraf 5, rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1959r. w sprawie usunięcia ZHP ze stowarzyszenia wybranej wyjątkowości, stanowi: "Stowarzyszeniu "Związek Harcerstwa Polskiego" przysługuje wyjątkowość działania na całym obszarze państwa w dziedzinie organizowania i prowadzenia pracy wychowawczej wśród młodzieży przy pomocy zespołu środków wychowawczych objętych metodą harcerską oraz przywilej w łączności posługiwania się nazwą, odznakami i mundurami harcerskimi."

Nie chcemy wchodzić w kolizję z obowiązującym prawem. Chcemy działać legalnie i oficjalnie. Będziemy się o to usilnie starać wykorzystując wszelkie dopuszczone prawem możliwości.

Ta determinacja wynika z trzech powodów:

- wychowawczego- gdyż uznajemy działania nielegalne za sprzeczne z wyznawaną przez nas ideą praworządności, dla której chcemy wychowywać.

- moralnego- gdyż nie mamy moralnego prawa, w obecnych warunkach społeczno-politycznych, narazić nikogo, a zwłaszcza niepełnoletnią młodzież, na ewentualne represje i szykany.

- praktycznego- gdyż jak wykazuje doświadczenie istniejących niezależnych organizacji harcerskich, w warunkach nieuregulowanej sytuacji prawnej, nie mogliśmy osiągnąć zamierzonego wymiaru działań.

Chcąc działać niezależnie, a jednocześnie jawnie i legalnie, musimy z żalem zrezygnować z drogi nam nazw, symboli, odznak i mundur, opracować metodę inną niż ta, której w chwili obecnej, używa się oficjalnie w ZHP.

Nie musimy daleko szukać. Harcerstwo wyrosło ze scoutingu. Od 1911 do 1945r. było integralną częścią tego ogólnopolskiego ruchu, wnosząc doń ogromny ideowy, metodyczny i organizacyjny wkład. Po 1945r. nowopowstały, a istniejący do dziś ZHP, oficjalnie wyrzucił się, ródno w związku ze scoutingiem, wykorzystując tylko niektóre elementy metody scoutowej. Oficjalna metoda stosowana w ZHP ma dzisiaj więcej elementów pionierskich niż scoutowych.

Tylko w nielicznych, tradycyjnych, wywodzących się z przedwojennych środowisk harcerskich, drużynach ZHP, przetrwała sympatia do światowego ruchu scoutowego i metoda harcerska oparta na scoutowej, która posługiwano się niezależnie i wręcz oficjalnym tendencją władz ZHP. W oparciu o to drużyny i ich doświadczenia, po 1960r. rozwijały się na szeroka skalę niezależne działania harcerskie realizujące do odnowy w duchu scoutowym Harcerstwa Polskiego, otwierali się niezależny i nieskażony ruch harcerski, z którego się wywodzili. Będąc uczestnikami ruchu harcerskiego jesteśmy jednocześnie uczestnikami światowego ruchu scoutowego. Harcerstwo, w swojej nieskażonej postaci, było i jest w swojej istocie, specjalnie polską odmianą scoutingu. Będąc więc harcerzami, takimi, jakimi zostaliśmy ukształtowani, jesteśmy jednocześnie polskimi scoutami.

Dostrzegamy również i to, że na skutek nieudolnych, a czasem nawet krótkich idei i metodzie tradycyjnego harcerstwa, działającego obecnego ZHP, który po 1945r. przybierał różne formy organizacyjne (ZHP, OH ZHP, OHWA, i ponownie ZHP) upadł całkowicie i bezpowrotnie, tak dawniej znaczący etos harcerstwa. Dla dzisiejszej młodzieży i co najmniej ważne jej redukcję, nawet działków, słowo "harcerski", szczyt i mundur harcerski, okazała coś znacznie innego niż dla pokoleń, które są przysług harcerską przeszłość przed 1945r. - pozbawili prawdziwości, które już nie były niczym innym niż podobać się tożsamości społecznej. Wiek o świadomości harcerstwa, tego tradycyjnego mode jedyną świadomy literatury i życie niezależnych drużyn harcerskich. Składa obydwu tych czynników jest promocyjnością słowa i w porównaniu ze słowem harcerskim ZHP z jego dostaniem do środków masowego przekazu. Niezależne działania harcerskie podjęliśmy po 1945r.

- inaczej scouta, na przykład na całym świecie:
- Scout chwali życie w każdej jego postaci, jest przyjacielem zwierząt i stworzeń przyrody.
 - Scout jest pogodny, ma silną wolę, nie zalekająca się, z uśmiechem pokonywa trudności.
 - Scout wytrwa od świtu więcej niż od innych, stał pracuje nad sobą eliminując wady i rozwijając zalety charakteru.
 - Scout codziennie wie więcej niż wiedziak, potrafi więcej niż potrafiak.
 - Scout jest wolny od nacisków pętających ducha i ciało, dba o własne zdrowie i sprawność.

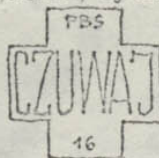
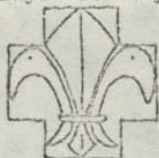
- ciekawym

Jestem otwarty dla wszystkich bez względu na przekonania, wyznawanie religijne, rasę, pochodzenie, płeć, stan zdrowia, itp. Nie stawiamy przed sobą wysokie wymagania opisane Prawem Scoutowym, i rygorystycznie egzekwujemy ich wypełnienie. Koszt może z nami tylko ten kto je zaakceptuje, chce i ma dość silnej woli by im sprostać. Chęć ta gwarantujemy własnym słowem honoru, składając wobec przyjaciół Przysiężenie Scoutowe:

PRZYSIĘŻENIE

nam szczerą wolę, całym życiem, pełnić służbę Bogu i Polsce, nieść chętną pomoc bliźnim i być posłusznym Prawu Scoutowemu.	nam szczerą wolę, całym życiem, pełnić służbę Polsce, nieść chętną pomoc bliźnim i być posłusznym Prawu Scoutowemu.
---	--

Kiedy kto przejdzie pomyślnie niekłąwą próbę wstępną, która:
- pozwoli mu uświadomić sobie czym jest scouting,
- udowodni jego chęć życia scoutem,
zostanie dopuszczony do złożenia tego przysiężenia. Strakcie uroczystego obradu zostanie przyjęty do scoutowej wspólnoty i otrzyma następuj. Pół - Krąg Scoutowy o wymownej symbolice:

Lilijka - znak światowego ruchu scoutowego, symbolizuje czystość, nieskłonność, doświadczenie do ideału.
Krzyż maltański - znak ludzi, których powołaniem jest niesienie pomocy bliźnim, symbolizuje chrześcijańską służbę i miłość bliźniego. Nawiązuje do naszego harcerskiego rodowodu.
Nacze "CZUWAJ" jest polskim odpowiednikiem scoutowego "Be prepared" czyli "zawsze gotów" - oznaką wzywania do stałej gotowości, czujności i odpowiedzialności, jest punktem dla ducha, wyzwaniem dla wygodnictwa i lojalności.
Kolej Scoutowy białe odznaka numerowana i rejestrowana przez Naczelny Związek Harcerstwa Polskiego. Przysięgają temu dwa względy:
- symbolizowanie się przed używaniem odznaki PBS przez osoby nieupoważnione
- powołanie bractwianin każdego scouta należącego do PBS
Bractwianin zawsze potrzebuje w każdej chwili podać dokładną liczbę swoich bractwianin.
Kolej Scoutowy białe odznaki noszoną na szyi, na specjalnym wzniesieniu odznaki, w sposób scoutowy, tak by scout mógł mieć swoją odznaki zawsze przy sobie, a nie tylko wtedy gdy jest w mundurze.
Przekazuje się to bzdzie do wyrobienia przekonania, że scout jest się całym życiem, a nie tylko podczas zbiórek.

- tożsamość

Scout nie może narzucać jakiegokolwiek politycznej czy religijnej doktryny. Nie będziemy podawać gotowych recept na naprawę świata.

Scoutów młodych ludzi wola harcerstwa, tego oficjalnego, do sztuczności i nakłaniania, a niezależnego, do starożytności i tradycji. Scouting jest dla nas szansą na nowoczesność przy zachowaniu jednocześnie dotychczasowe oblicza ideowego i najbarwniej odczynny i uniwersalnych zasad metodycznych. Chcemy mieć a harcerstwo, postępujemy si. jednocześnie chęć bogactwa urodzaju i organizacji humanitarnych dotychczasomym i tymi instruktorami. Nie oznacza to jednak, że odrzucamy wszystkie zdobycie w niezależnym harcerstwie doświadczenia. Nie wyrzekały się także naszych tradycji. Tak jak na początku naszego wieku harcerstwo powstało ze scoutingu, tak pod jego kodołem, scouting powstaje z harcerstwa.

Tworząc nowe zasady polskiego scoutingu, będziemy czerpać z naszych dotychczasowych doświadczeń, wszystko to co zachowało swoją świeżość, atrakcyjność i celowość, co wytrzymało próbę czasu. Będziemy także szeroko korzystać z dalszych doświadczeń ruchu scoutowego na świecie. Chcąc być nowoczesnymi i szukać własnej drogi rozwoju, będziemy eksperymentować opierając się na przemyśleniach najwybitniejszych instruktorów niezależnego harcerstwa, a w przyszłości własnej kadry.

Wracamy więc do najbliższych źródeł harcerstwa, do jego korzeni, po to by już jako polscy scouci tworzyć własne, niezależne i nowoczesne życie.

Tworzymy polski ruch scoutowy, będący częścią, a nie oddzielnym życiem na wszystkich kontynentach, w większości wolnych krajów świata, ogólnosiwiatowego scoutingu.

Powołujemy do życia własną organizację o nazwie:
POLSKIE BRACTWO SCOUTOWE

Liczymy na to, że w nowej atmosferze politycznej w Polsce, nikt nie będzie usiłował na siłę, dopatrywać się w naszych dążeniach, pierwiastków antypaństwowych, że niezawisły sąd uzna potrzebę wychowywania ludzi uczciwych, tryskających inicjatywą, aktywnych społecznie, porządnych i pełnowartościowych, wszelkimi dostępnymi metodami, w tym metodą scoutową i nie odrzuci naszego wniosku o rejestrację.

Liczymy także na zrozumienie ze strony niezależnych środowisk i seniorów harcerstwa, którzy nadal uznawać nas będą za swoich braci.

Mamy również nadzieję na to, że scouci na całym świecie, przyjmą nas do swojej międzynarodowej rodziny.

Oto nasze zasady:

Polski scouting reprezentowany przez Polskie Bractwo Scoutowe, będzie ruchem i organizacją samowychowawczą o charakterze:

- ideowym

Zbudujemy tej samej co niezależne harcerstwo w Polsce i scouting na świecie idei samowychowania. Dążymy do osiągnięcia przez każdego z nas, pewnego wsorca ideowego opisanego Prawem Scoutowym w PBS obowiązującej następujący punkt prawa:

- Scout jest zawsze gotów pełnić służbę w dobrej sprawie, nie opuści nikogo w potrzebie, chętniej daje niż bierze.
- Scout jest cenny i sprawiedliwy, zawsze daje świadectwo prawdziwe, giernie dotrzymuje danego słowa, sumiennie spełnia swoje obowiązki.
- Scout daje dobry przykład innym, to co robi wykonuje najlepiej jak potrafi.
- Scout kocha swoich najbliższych, z miłością buduje swój rodzinny dom, uczciwie pracą zarabia na jego utrzymanie.
- Scout w każdym bez wyjątku szanuje Człowieka, jest bratem każdego

te i nieuczynności. Będziemy natomiast starać się by scouci poznali ich nie najwcześniej, tak by w przyszłości, mogli dokonać świadomego wyboru ich miejsca, najlepszej, lub nawet tworzyć nowe. Będą oni natomiast nakazani do praktyk religijnych, ale też nikomu nie będą ich zmuszali. Każdą religię i każde wyznanie traktujemy równoprawnie.

- niezależność

Będziemy współpracować z każdym, komu przyświecają cele zbliżone do naszych, z każdym kto mógłby nam pomóc i komu potrzebna będzie nasza pomoc. Ale z nikim nie będziemy wiązać się do tego stopnia, że mogłoby to nas od niego uzależnić.

Nie będziemy zabiegać o dotacje, które jak wiadomo, nigdy nie dawane są bezinteresownie. Scouting nie ma żadnych potrzeb finansowych. Środki, które potrzebne są drużynom na sprzęt i bieżącą działalność, ze względu na wychowawczy, wypracowywany będą przez samą drużynę, dzięki zarobkowej pracy scoutów organizowanej przez drużynę. Natomiast środki potrzebne do utrzymania struktur ponad drużynowych pochodzą będą z składek specjalnie w tym celu utworzonej fundacji.

- społeczność

Nikt nie będzie pobierał wynagrodzenia z racji pełnionej w scoutingu funkcji. Scouting będzie natomiast umożliwiał zarabianie pieniędzy poprzez dodatkową pracę w fundacji scoutowej i przedsiębiorstwach gospodarczych drużyn. Każdy scoutmaster ma obowiązek posiadać zawód, być kimś poza scoutingiem, i z tamąd czerpać środki na swoje utrzymanie.

- partnerstwo

W scoutingu nie ma wychowawców i wychowanek. Jest to ruch samowychowawczy. Nie zachodzą więc między scouciami a scoutmasterami relacje podobne do tych które w szkole, zachodzą między uczniami i nauczycielami. Scoutmaster jest również scouterem - mistrzem scoutingu. Jest przede wszystkim przysiężnikiem i starszym bratem scoutów w drużynie. Dzięki swojemu przygotowaniu metodycznemu jest przewodnikiem scoutów w procesie samowychowania, dzięki wysokiej morale - ich mistrzem duchowym i wzorem do naśladowania. To, że jest również wódcą wspólnoty scoutowej wynika z nauczania oraz wysokiego autorytetu moralnego i fachowego jakim cieszy się wśród scoutów, a nie z mocy czyjegod mianowania.

Drużyna jest silną i autentyczną wspólnotą scoutów. Wszyscy scouci są sobie braćmi, co podkreślone jest w prawie scoutowym i co wyraża nazwa organizacji - bractwo. W PPS wszyscy mają być równe prawa. Ten kto będzie posiadał wyższy stopień scoutowy, pełnił wyższą funkcję będzie z tego tytułu miał tylko więcej obowiązków.

- nowoczesny i nowoczesność

Nowoczesność scoutingu przejawia się w jego programie wchłaniającym wszystko co aktualnie pociąga młodzież i co da się zarazem wykorzystać w procesie samowychowania kierującego ku ideałowi scoutowemu. Zagwarantowane jest to tym, że nikt scouter nie narzuca ich programu działania. Każdy on tylko i wyłącznie od samych scoutów, zrozumiałe więc że będzie on taki jaki jest aktualnie atrakcyjny - a więc nowoczesny. Jednym z przejawów tego będzie uamundurowanie scoutowe. W PPS każda drużyna będzie miała prawo wprowadzić swoje widane, całkowicie dowolne ubiór lub nawet całkowicie z niego zrezygnować. Należałoby to być nie tylko pełnym styl - modą na ubiór scoutowy, bez względu na jego znaczenie przez każdego scouta, jego elementów: Kaptur, szalik, sweterów, kurtki, płaszczy, spodni, spodenek, czapki, skarpetki, butów itp. Styl ten będzie się od czasu do czasu zmieniać po to aby nadągać, a może nawet wyprzedzać pewni styl ubiorczy wolerami się młodych ludzi.

Scouting różni się od harcerstwa, że odrzuca całkowicie wszelkie formy pochodzenia wojskowego, kapralnasczyną i wojskową, a nawet wszelkie oznakowanie pochodzące z tradycji żołnierskiej.

Rezygnujemy z musztry - która w PPS w stanie ograniczona do niezbędnego minimum i to bardziej o charakterze szwajcarskim niż wojskowym. Rezygnujemy z jednolitego uamundurowania w sztywnym, regularnym stylu wojskowym.

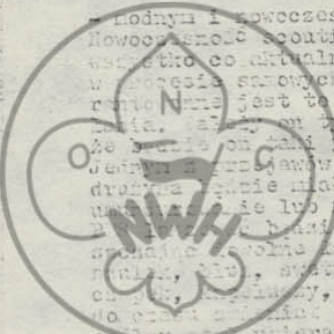
Rezygnujemy z dyscypliny zewnętrznej, zastępując ją dyscypliną wewnętrzną (Rezygnujemy ze słownictwa i naciętności wojskowego komendanta, pluton) itp.). Słowo "scout - świadek" tłumaczymy jako "ten, który należy do awangardy, wybrany z pośród innych ze względu na swoje przymioty do torowania in drogi, służący innym, biorący na siebie trud i ryzyko po to by bezpiecznie doprowadzić innych do celu."

Rezygnujemy z nadawania drużynom imion bohaterów narodowych, gdyż najczęściej były to postaci, których sława wynikała z zasług wojennych i cnot żołnierskich. Nie negujemy wartości tych postaci, uważamy tylko, że związany z nimi etos walki zbrojnej nie służy tym ideałom do których dążymy. Chcemy przygotować się do życia w świecie bez wojen i smutku, do tworzenia tego świata. Uważamy, że wojny już nie będzie, a nawet gdyby była to scouci zachowują się podobnie jak nasi poprzednicy. Ich postawa nie wynikała bowiem z nabytych w harcerstwie nawyków i umiejętności wojskowych lecz z miłości do Ojczyzny i odpowiedzialności wobec społeczeństwa, którą i my chcemy kształtować tyle że praktycznymi środkami innymi środkami.

Naszym wkładem w budowanie świata bez wojen, będzie rozwijanie międzynarodowych przyjaźni i współpracy, ale nie tych oficjalnych deklarowanych przez rządy państw, lecz najzwyczajniejszych i najprawdziwszych między konkretnymi ludźmi zamieszkajymi w różnych krajach i na różnych kontynentach. Pierwszym warunkiem prawdziwej przyjaźni jest wzajemna akceptacja, a droga do niej prowadzi tylko przez wzajemne poznanie się. PPS i poszczególne drużyny scoutowe będą więc utrzymywać szerokie kontakty międzynarodowe, głównie ze światowym ruchem scoutowym, a także innymi autentycznymi wspólnotami młodych ludzi na świecie. Naszym celem jest, by każdy scout posiadał przyjaźń na całym świecie. W tym celu będziemy zapraszać do siebie wspólnoty młodzieżowe innych krajów i jeździć do nich. Raz w roku każda drużyna uda się w świat w poszukiwaniu przyjaźni.

- otwartość

Będziemy unikali tego, by drużyny scoutowe stawały się "towarzystwami wzajemnej adoracji", środowiskami zamkniętymi i wyizolowanymi od reszty młodzieży. Będziemy zapraszać do współpracy i udziału w naszym życiu kolegów i koleżanki z poza scoutingu, bez uzależniania tego od wstąpienia w nasze szeregi. Chcemy przez to zachować sobie sympatię młodzieży, mieć większy wpływ na kolegów z poza scoutingu, a zatem uchronić się przed megalomanią scoutową. Będziemy dążyć do tego by scouci podejmowali się zadań w środowiskach poza scoutowych i w życiu ich aktywnie uczestniczyli, wprowadzając tam, własnym przykładem, scoutowe normy postępowania. Będzie to forma przygotowania do przyszłej roli społecznej jaką każdy scout ma do odegrania, po opuszczeniu drużyny, we własnym środowisku rodzinnym, towarzyskim, zawodowym, parafialnym, organizacyjnym, itp.

archiwum